

## Լոս Անճելըսի Հայ Քոյրերու Վարժարանի Հանգանակային Առաջին Քայլարշարը

ԼԻՆՏԱ ԳԱՆՏԻԼԵԱՆ



Անարատ յղութեան հայ քոյրերու միաբանութիւնը հայոց պատմութեան մէջ եզակի այն միաբանութիւններէն է, որ դրսեւորած է հայ կնոջ արժանիքները՝ իր ստեղծած դպրոցներու ճամբով: Աւելի քան մէկուկէս դար է, որ այս դպրոցները, որոնք աշխարհով մէկ տարածուած են, իրենց կիզակէտը դարձուցած են հայ մանուկն ու պատանին, զանոնք դաստիարակելու ու անոնց ջամբելու հայեցի եւ իրստոնէական դաստիարակութիւն:

Լոս Անճելըսի Հայ քոյրերու վարժարանը իր քսանհինգամեայ վաստակով կը հանդիսանայ միաբանութեան դպրոցներու ոսկէ շղթայի օղակներէն մէկը, որ անվերապահօրէն կը ծառայէ Լոս Անճելըսի հայ գաղութի զաւակներուն: Որպէսզի ան շարունակէ իր յաջող երթը եւ տակաւին երկար տարիներ կարենայ իր հնոցին մէջ դարբնել հայ մարդն ու քաղաքացին, եւ ոչ մէկ ուսանող տնտեսական պատճառներով զրկել հայկական տաքուկ մթնոլորտի մէջ ըլլալէ, վարժարանը կազմակերպեց իր հանգանակային առաջին քայլարշարը: Ծրագիրը մտայնացուած ու կազմակերպուած էր վարժարանիս խորհրդատու մարմինին կողմէ, հովանաւորութեամբ տնօրէնուհի քոյր Լուսիային, իսկ անոր մղիչ ուժը հանդիսացաւ խորհրդատու մարմինի ատենապետուհի Նարիս Խալաթեան-Պեթէլ:

Ծրագիրը յայտարարուեցաւ Սեպտեմբեր 16ի ծնողական հանդիպման գիշերը, երբ ծնողներ իմացան, թէ համակարգիչի միջոցաւ կարելի պիտի ըլլար իւրաքանչիւր

ծնողքի կամ աշակերտի եւ ուսուցիչի, վարժարանիս կայքին վրայ յատուկ էջ մը խմբագրել եւ դրամահաւաքի աշխատանքին լծուիլ՝ դիմելով բարեկամներու, ծանօթներու եւ նոյնիսկ անծանօթներու:

Հետաքրքրութիւնը մեծ եղաւ. ծնողներ, աշակերտներ, կամ ուսուցիչներ, մանաւանդ փոքր դասարանի աշակերտներ, մեծ աշխատանք տարին: Հետաքրքրական էր տեսնել, թէ ո՞ր պիտի հասնի նուիրատուութիւնը եւ, ո՞վ զարմանք, մէկ ամսուան մէջ, համոզելով մարդիկը հայ դպրոցի գոյատեւման կարեւորութեան մասին՝ հաւաքական ճիգերով կրցանք գոյացնել շուրջ 35,000 տոլարի գումար մը, առաւել՝ բարոյական վարկ եւ քարոզչութիւն:



Հետաքրքրական էր աշակերտութեան մէջ ստեղծուած մրցակցութիւնը եւ առաւելագոյնին հասնելու հետքը: Իրապէս պզտիկ Օլիվիան՝ երրորդ դասարանէն, արշաւին մղիչ ուժը դարձաւ: Ան վեցերորդ տարին ըլլալով կը յաճախէ Հայ Քոյրերու վարժարանը եւ բոլորին գուրգուրանքին եւ ուշադրութեան արժանացած է, նկատի ունենալով անոր ի ծնէ քալելու անկարողութիւնը: Սակայն, ծնողքին յամառ հետապնդումներուն շնորհիւ, ան մէկ տարի է քալելու սկսած է.

ան քայլարշաւին մասնակցեցաւ եւ իր պատմութեամբ, կամքով եւ օրինակով, կոկիկ գումար մը հանգանակեց Ամերիկայի տարածքին բնակող հայ թէ օտար մեծ թիւով անհատներէ, նոյնիսկ գրաւելով ուշադրութիւնը օտար մամուլին եւ հեռուստատեսիլի կայաններուն, որոնք ընկերակցեցան քայլարշաւին: Կիրակի, Հոկտեմբեր 16ին՝ քայլարշաւին յաջորդ օրը, «Glendale News press»ը էջերուն վրայ տեղ տուաւ քայլարշաւին, մինչ «KABC» կայանը գիշերուան լուրերու ընթացքին անդրադարձաւ քայլարշաւին եւ Օլիվիայի պատմութեան, որ չորս մղոն քալեց՝ զօրակցելու համար իր դպրոցին: Այս մասին աւելի մանրամասնութիւններ կարելի է քաղել հետեւեալ կայքէջէն՝ [www.firstgiving.com/fundraiser/oliviakalindjian/asawalkathon2011](http://www.firstgiving.com/fundraiser/oliviakalindjian/asawalkathon2011):



Հոկտեմբեր 15, 2011ին, վարժարանի պատմութեան մէջ յիշատակելի էջ մը արձանագրեցին 250 մասնակիցները՝ տնօրէնուհին, քոյրերը, խորհրդատու եւ ծնողաօժանդակ մարմինի անդամներ, ուսուցիչներ, աշակերտներ, ծնողներ, շրջանաւարտներ եւ անոնց ծնողները, որոնք վարակիչ խանդավառութեամբ եւ եռանդով եկած էին: Վարժարանի հանդարտ շրջափակը ստացած էր տօնական երեւոյթ: Շրջանաւարտները իրարու հետ կ' ողջագուրուէին, փոքրերը

աննախընթաց տրամադրութեամբ իրարու քով հաւաքուած՝ իրարու կը ծանօթացնէին իրենց ընկերակցող շնիկները, մինչ ծնողներ եւ ուսուցիչներ կը փորձէին իրենց մկանները «արթնցնել», շրջանաւարտ «DJ» Շահան Գազանճեանի պարեղանակներուն ներքեւ եւ վարժարանիս մարզիչ Ժանէթ Փանոսեանի

հաւաքական փորձերով. աշակերտական հաւաքական աղօթքով խումբը յառաջացաւ դէպի մօտակայ գրօսայգին, ուր դիմաւորուեցան նախօրօք պատրաստուած հաճելի նախաճաշով, որ մատուցուած էր վարժարանիս ծնողներուն կողմէ: Նարիս Խալաթեան-Պեթէլ յայտարարեց առաջին երէք հանգանակիչներուն անունները. առաջին՝ Սերակ եւ Սէրլի Գարեան ընտանիք՝ 6025 տոլար, երկրորդ՝ Օլիվիա Քալինճեան ընտանիք՝ 4985 տոլար, իսկ երրորդ՝ Կալիա եւ Սերժ Օտապաշեան ընտանիք՝ 4664 տոլար. անոնք, առ ի գնահատանք, արժանացան վարժարանիս նուիրուած մէկական «Այ. Փետ»ի:

Քայլարշաւին մասնակիցները յաղթական վերադարձան վարժարան՝ ամբողջացնելով 4 մղոնը, հարստացնելով իրենց յիշատակները:



Իրականութիւն է որ հայ կրթօճախները եղած են Սփիւռքի հայապահպանման կեդրոնները եւ իրականութիւն է, որ այդ դպրոցները դարձած են մեր ժողովուրդի գուրգուրանքին առարկան: Այս էր դրդապատճառը այս հանգանակային քայլարշաւին, որուն միջոցաւ նաեւ առիթ ստեղծուեցաւ բոլոր անոնց, որոնք կը հաւատան հայ կրթօճախներու հայապահպանման դերակատարութեան, իրենց լուման ձգելու Հայ Քոյրերու վարժարանի վերելքին ծառայող գանձանակին, որպէսզի բնցքուելով թափ տան վարժարանի յաղթական երթին:

Հանգանակութիւնը կը շարունակուի մինչեւ Յունուար 16, 2012: Հայ դպրոցի առաքելութեան եւ հայակերտման աշխատանքին հաւատացողներ, կրնան այցելել [www.firstgiving.com/asamontrose/fundraisers/4](http://www.firstgiving.com/asamontrose/fundraisers/4) կայքէջը եւ նուիրաբերել ի սեր հայ սերունդներու հայեցի դաստիարակութեան: